

U.S. Department of Labor

Employment Standards Administration
Wage and Hour Division

เอกสารแสดงข้อเท็จจริง หมายเลข 2: การจัดตั้งธุรกิจร้านอาหารและอาหารจานด่วนภายใต้พระราช บัญญัติว่าด้วยการจ้างงานที่เป็นธรรม (The Fair Labor Standards Act: FLSA)

เอกสารแสดงข้อเท็จจริงนี้ได้แสดงข้อมูลทั่วไปในเรื่องของผลบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยมาตรฐานการจ้างงานที่เป็นธรรม (FLSA) สำหรับลูกจ้างในร้านอาหารและร้านอาหารจานด่วน

ลักษณะ

อุตสาหกรรมร้านอาหาร
และร้านอาหารจานด่วนนั้นคือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการขาย
และการบริการอาหารที่จัดเตรียมไว้แล้ว และเครื่องตีสำหรับผู้ซื้อ
ไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอกสถานที่

ขอบเขตการครอบคลุม

ธุรกิจร้านอาหารและอาหารจานด่วนที่มียอดขายประจำปีรวมทั้งหมดเป็นจำนวนไม่น้อยกว่า \$500,000
ไม่ว่าจะมาจากหนึ่งกิจการหรือมากกว่าหนึ่งกิจการถือว่าอยู่ภายใต้ความตามพระราชบัญญัติว่าด้วยมาตรฐานการจ้างงานที่เป็นธรรมนี้
ทั้งนี้หากบุคคลใดทำงานหรือมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับสินค้าซึ่งเคลื่อนย้ายในลักษณะที่เป็นการค้าระหว่างรัฐนั้นย่อมจะได้รับความคุ้มครองในเรื่องของค่าแรงขั้นต่ำและค่าล่วงเวลาภายใต้ความตาม
พระราชบัญญัติว่าด้วยมาตรฐานการจ้างงานที่เป็นธรรม เช่น
พนักงานเสิร์ฟหรือพนักงานเก็บเงินผู้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับธุรกรรมบัตรเครดิตย่อมอยู่ภายใต้ความตามพระราชบัญญัตินี้

ผลบังคับ

ค่าแรงขั้นต่ำ : ลูกจ้างที่อยู่ภายใต้การคุ้มครองทั่วไปมีสิทธิได้รับค่าแรงขั้นต่ำ \$5.15 ต่อชั่วโมง - มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 9 มกราคม ค.ศ. 1997
ค่าแรงนั้นกำหนดให้จ่ายเป็นปกติตามวันและระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้
การหักค่าแรงสำหรับเรื่องต่างๆ เช่น การเก็บเงินไม่ได้ตามยอดขาย
การซื้อเครื่องแบบที่บังคับให้ใส่ หรือการที่ลูกจ้างไม่จ่ายเงินนั้น
จะผิดกฎหมายถ้าการหักค่าแรงนั้นเป็นการหักค่าแรงของลูกจ้างจนเหลือน้อยกว่าค่าแรงขั้นต่ำ หรือหักเงินจากค่าล่วงเวลา
กฎหมายไม่อนุญาตให้นายจ้างหักค่าแรงในเรื่องต่างๆจากค่าล่วงเวลาในสัปดาห์ที่ทำงานอื่นนอกเหนือจากค่าอาหาร ค่าที่พักหรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ
ที่ป้อาจถูกจัดว่าเป็นค่าแรงแต่นายจ้างนั้นต้องจ่ายค่าแรงปกติไม่ต่ำกว่า \$2.13 ต่อชั่วโมงและต้องสามารถแน่ใจได้ว่าจำนวนที่ป้อที่ได้รับนั้นมีจำนวนพอดีกับจำนวนย้งขาดอยู่ของค่าแรงขั้นต่ำ

เครดิตอาหาร : นายจ้างนั้นสามารถหักค่าอาหารได้โดยคำนวณจากราคาที่
โดยส่วนใหญ่การหักออกจากรายชั่วโมงการทำงานของลูกจ้าง อย่างไรก็ตาม
นายจ้างไม่สามารถรับเครดิตอาหารในกรณีที่นายจ้างให้ส่วนลดราคาอาหาร

เครดิตทิป : ลูกจ้างทิป (tipped employee) คือ ลูกจ้างที่ได้รับทิปมากกว่า \$30 ต่อเดือนเป็นประจำสม่ำเสมอ
ลูกจ้างจะต้องได้รับทราบล่วงหน้าถ้าหากนายจ้างจะเลือกรับเครดิตทิปและจำนวนเครดิตทิปและนายจ้างต้องสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าลูกจ้างนั้นได้รับค่าแรงและทิปรวมกันเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าค่าแรงขั้นต่ำที่เหมาะสม
ทั้งนี้ลูกจ้างนั้นสามารถที่จะเก็บทิปของตนเองไว้ได้ทั้งหมด ยกเว้น
ในกรณีที่ทิปที่เป็นเงินกองกลางที่ต้องมีการจัดสรรแบ่งปันกัน

ค่าล่วงเวลา :
การจ่ายค่าล่วงเวลานั้นต้องจ่ายอย่างน้อยในอัตราหนึ่งเท่าครึ่งของอัตราค่าแรงต่อชั่วโมงปกติของลูกจ้างในการทำงานที่เกินกว่า 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
ลูกจ้างทิปที่ได้รับค่าแรงปกติ \$2.13
ต่อชั่วโมงนั้นเข้าข่ายในการได้รับค่าล่วงเวลาที่อัตราหนึ่งเท่าครึ่งของค่าแรงขั้นต่ำในขณะนั้น ไม่ใช่หนึ่งเท่าหรือหนึ่งเท่าครึ่งของ \$2.13

ค่าแรงขั้นต่ำของผู้เยาว์ :
พระราชบัญญัติว่าด้วยมาตรฐานการทำงานที่เป็นธรรมฉบับแก้ไขปี 1996
กำหนดให้นายจ้างจ่ายค่าแรงขั้นต่ำไม่น้อยกว่า \$4.25
ต่อชั่วโมงแก่ลูกจ้างซึ่งมีอายุต่ำกว่า 20 ปี ใน 90 วันแรกหลังจากที่ได้เริ่มทำงาน
กฎหมายได้ให้การปกป้องลูกจ้าง
โดยห้ามมิให้นายจ้างปลดลูกจ้างออกจากงานเพื่อที่จะจ้างบุคคลอื่นใดเข้ามาทำงานแทนในอัตราค่าแรงขั้นต่ำของผู้เยาว์

แรงงานเด็ก

ผู้เยาว์อายุ 14 และ 15

ปีสามารถทำงานนอกเวลาเรียนได้ในงานหลายๆอย่างไม่เป็นอันตรายเพียงแต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขต่างๆ ดังต่อไปนี้ ทำงานได้ไม่เกิน 3 ชั่วโมงในวันโรงเรียนเปิด, ไม่เกิน 18 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่โรงเรียนเปิด, ไม่เกิน 8

ชั่วโมงในวันที่โรงเรียนปิดและไม่เกิน 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ในช่วงเวลาที่โรงเรียนปิด ทั้งนี้เวลาทำงานจะต้องไม่เริ่มก่อนเวลา 7.00 น. หรือเลิกหลัง 19.00 น.

ยกเว้นตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายนจนถึงวันแรงงาน ที่เวลาทำงานเลื่อนออกไปถึง 21.00 น. อาชีพที่อนุญาตให้ผู้เยาว์อายุ 14 และ 15

ปีประกอบได้นั้นรวมถึงการเป็นพนักงานเก็บเงิน, เสมียน, พนักงานจัดของ, พนักงานทำความสะอาด, พนักงานล้างผัก ฯลฯ

การประกอบอาหารหรือการอบอาหารนั้นไม่อนุญาตให้ผู้เยาว์ที่มีอายุไม่ถึง 16 ปีกระทำได้

ผู้เยาว์อายุ 16 และ 17 ปี

สามารถประกอบอาชีพใดๆที่ไม่เป็นอันตรายโดยไม่มีจำกัดชั่วโมงทำงาน ตัวอย่างของเครื่องมือซึ่งถือว่าเป็นอันตรายในร้านอาหารนั้นรวมถึงเครื่องบดเนื้อสัตว์ไฟฟ้า (เลื่อย, เครื่องกดเนื้อบด, เครื่องบด, สับ, แล) เครื่องปั่น, เครื่องทำขนมไฟฟ้า ลูกจ้ำงซึ่งมีอายุต่ำกว่า 18 นั้นไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้, ป้อน, ติดตั้ง, ปรับ, ซ่อมหรือทำความสะอาดเครื่องเหล่านี้ โดยทั่วไปแล้ว

ไม่อนุญาตให้ลูกจ้ำงที่มีอายุต่ำกว่า 18

ปีขับหรือบริการในลักษณะของผู้ช่วยผู้ขับยานพาหนะอันมีเครื่องยนต์บนถนนสาธารณะ แต่บุคคลใดที่มีอายุ 17

ปีและมีคุณสมบัติตามที่ได้ระบุไว้สามารถขับรถยนต์หรือรถบรรทุกที่มีน้ำหนักไม่เกินกว่า 6,000 ปอนด์โดยจำกัดจำนวนครั้งและถือเป็นส่วนหนึ่งของงาน

ห้ามผู้เยาว์ไม่ให้ส่งของอันมีกำหนดเวลาเป็นสาระสำคัญ (เช่น การส่งพิชชาหรือการเดินทางที่มีเวลาเป็นสิ่งจำเป็น)

และห้ามไม่ให้ขับรถในเวลากลางคืน (ดูเอกสารแสดงข้อเท็จจริง หมายเลข 34

<http://www.dol.gov/esa/regs/compliance/whd/whdfs34.htm>.)

ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อย

ถ้าหากนายจ้างกำหนดให้ใส่เครื่องแบบ

ราคาของเครื่องแบบนั้นถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายในทางธุรกิจของนายจ้าง

ถ้านายจ้างเรียกร้องให้ลูกจ้ำงรับผิดชอบต่อค่าใช้จ่ายนั้น

ค่าใช้จ่ายนั้นจะต้องไม่ลดค่าแรงของลูกจ้ำงจนต่ำกว่าค่าแรงขั้นต่ำหรือหักจากค่าชดเชยค่าล่วงเวลา

ข้อละเว้นค่าล่วงเวลา : มาตราที่ 13 อนุ (a)(1) ของพระราชบัญญัตินี้
ได้บัญญัติเรื่องการงดเว้นจากบทบัญญัติทางด้านการเงินของพระราชบัญญัติสำหรับลูกจ้างที่รับจ้างในอาชีพที่เกี่ยวกับการบริหาร, การจัดการ, ผู้เชี่ยวชาญ, หรือพนักงานขายนอกสถานที่
ลูกจ้างจะได้รับการยกเว้นหากบททดสอบอันเกี่ยวข้องกับหน้าที่, ความรับผิดชอบและเงินเดือนที่ได้บรรยายไว้ในกฎข้อบังคับที่ 29 CFR ส่วนที่ 541 นั้นสอดคล้องกัน
การทดสอบในเรื่องเงินเดือนและหน้าที่สำหรับการได้รับการยกเว้นนั้นได้บรรยายไว้อย่างครบถ้วนในกฎข้อบังคับ ส่วนที่ 541

ข้อมูลเพิ่มเติม

การประกาศนี้มีไว้สำหรับเป็นข้อมูลทั่วไปและไม่อาจพิจารณาจัดว่าเป็นรายงานของทางราชการของตำแหน่งที่ถูกบรรจุไว้ในกฎข้อบังคับ

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม สามารถเยี่ยมชมเว็บไซต์ค่าแรงรายชั่วโมงของเรา

<http://www.wagehour.dol.gov>

และ/หรือโทรฟรีเพื่อสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับค่าแรงรายชั่วโมงของเราและสายให้ความช่วยเหลือ สามารถติดต่อมาได้ระหว่างเวลา 8.00น. ถึง 17.00น.

ตามเวลาท้องถิ่นที่หมายเลข 1-866-4USWAGE (1-866-487-9243)